

پاسخ محمود صالحی به نامه دبیرکل TUC

آقای برندن باربر گرامی، دبیر کل TUC

من مطلع شدم که شما در تاریخ ۲۶ جولای ۲۰۰۴ در نامه‌ئی خطاب به آقای خاتمی، رئیس جمهور ایران، بعنوان دبیر کل کنفدراسیونی که شش و نیم میلیون کارگر را نمایندگی میکند نسبت به حکم احضار من، و آقایان جلال حسین، محمود عبیدی پور و برهان دیوانگر به دادگاه، اعتراض کرده‌اید. من با این نامه کمال امتنان خود را نسبت به این اقدام جانبدارانه شما اعلام میدارم.

لازم است به اطلاع شما برسانم که در روز اول ماه مه امسال من، بعنوان سخنگوی شورای برگزاری اول ماه مه به‌مراه تعداد زیادی از کارگران بشیوه‌ئی منظم و مسالمت‌آمیز بطرف پارکی در حرکت بودیم تا در بزرگداشت روز جهانی کارگر شرکت کنیم. نیروهای انتظامی بما حمله کرده و پنجاه نفرمان را دستگیر کردند. هم به هنگام دستگیری و هم در زندانهای سقز و سنندج بما گفتند که بخاطر تجمع غیرقانونی دستگیر شده‌ایم. حالا مسئولین قضائی در نامه‌ی اخطاریه ما را به هواداری از یک تشکل سیاسی متهم کرده‌اند که آنرا الحادی میخوانند. جمهوری اسلامی با این اتهام قصد دارد سازمانهای جهانی کارگری را در مورد علت دستگیری ما دچار ابهام و تردید کند. نامه شما، نامه آقای گای رایدر، دبیرکل کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه های آزاد کارگری و نامه آقای گی ژوگل، مسئول بخش اروپائی و بین‌المللی «ث ژ ت» نشان داد که رهبران تشکلهای کارگری در دنیا هوشیارتر و آگاهتر و در دفاع از حقوق صنف همطبقه‌ئیهای خود مصممتر از آن هستند که مقامات قضائی جمهوری اسلامی پنداشته‌اند.

من، بعنوان کارگری که چند دهه است بخاطر دفاع از حقوق کارگران بارها مرارتهای زندان را کشیده و خود و خانواده‌ام از فشارهای مستمر و محرومیت‌های فراوان رنج برده‌ایم، مصمم هستم تا مبارزه‌ی خود در راه تامین حقوق صنفی کارگران ایران و حق انسانی آزادی وجدان را ادامه دهم. من در این راه به پشتیبانی همهٔ سازمانهای کارگری، و سازمانهای مدافع حقوق بشر احتیاج دارم. و از این رو بابت نامه‌ی شما یکبار دیگر از کارگران متشکل در «تی. یو. سی.» تشکر میکنم.

ارادتمند،

محمود صالحی

۱۳ اگوست ۲۰۰۴